



Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 26. októbra 2021 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Naliehavé prejudiciálne konanie –
Justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky zatykač –
Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Článok 27 ods. 3 písm. g) a článok 27 ods. 4 – Žiadosť
o súhlas s trestným stíhaním za iné trestné činy ako tie, pre ktoré došlo k odovzdaniu – Článok 28
ods. 3 – Žiadosť o súhlas s následným odovzdaním dotknutej osoby do iného členského štátu –
Článok 47 Charty základných práv Európskej únie – Právo na účinnú súdnu ochranu –
Právo dotknutej osoby byť vypočutá vykonávajúcim súdnym orgánom – Podmienky“

V spojených veciach C-428/21 PPU a C-429/21 PPU,

ktorých predmetom sú dva návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ,
podané rozhodnutiami rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame, Holandsko) zo 14. júla 2021
a doručené Súdnemu dvoru 14. júla 2021, ktoré súvisia s konaniami o výkone európskych
zatykačov vydaných na:

HM (C-428/21 PPU),

TZ (C-429/21 PPU),

za účasti:

Openbaar Ministerie,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda Súdneho dvora K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu predsedu prvej komory,
sudcovia S. Rodin, N. Jääskinen (spravodajca), J.-C. Bonichot a M. Safjan,

generálny advokát: A. Rantos,

tajomníčka: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. septembra 2021,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Openbaar Ministerie, v zastúpení: C. McGivern a K. van der Schaft,

* Jazyk prednesu: holandčina.

- holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman, C. S. Schillemans a J. Langer, splnomocnení zástupcovia,
- Írsko, v zastúpení: M. Lane, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci G. Mullan, BL,
- francúzska vláda, v zastúpení: A. Daniel, splnomocnená zástupkyňa,
- maďarská vláda, v zastúpení: M. Z. Fehér, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: S. Grünheid, M. Wasmeier a W. Wils, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 14. októbra 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4, ako aj článku 28 ods. 3 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34), zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 2009, s. 24) (ďalej len „rámcové rozhodnutie 2002/584“) a článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 2 Tieto návrhy boli podané v súvislosti s výkonom dvoch európskych zatykačov v Holandsku – vo veci C-428/21 PPU ide o európsky zatykač vydaný maďarskými súdnymi orgánmi na HM, štátneho príslušníka tretej krajiny, a vo veci C-429/21 PPU o európsky zatykač vydaný belgickými súdnymi orgánmi na TZ, holandského štátneho príslušníka, a to po tom, čo tieto súdne orgány podali žiadosť o súhlas, a to prvý z nich na základe článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 a druhý na základe článku 28 ods. 3 tohto rámcového rozhodnutia.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 5, 6 a 12 rámcového rozhodnutia 2002/584 znejú takto:

„(5) cieľ vytýčený pre Úniu stať sa zónou slobody, bezpečnosti a práva, vedie k zrušeniu vydávania osôb medzi členskými štátmi a k jeho nahradeniu systémom vydávania [odovzdávania – *neoficiálny preklad*] osôb medzi súdnymi orgánmi; okrem toho, zavedenie nového zjednodušeného systému vydávania [odovzdávania – *neoficiálny preklad*] odsúdených alebo podozrivých osôb pre účely výkonu rozsudku alebo trestného stíhania umožňuje odstrániť zložitost' a prípadné prietahy pri existujúcich vydávacích postupoch; tradičné vzťahy spolupráce, ktoré až doteraz existovali medzi členskými štátmi, by mal nahradiť systém voľného pohybu súdnych rozhodnutí v trestných veciach, vrátane predbežných a konečných rozhodnutí v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti;

(6) európsky zatykač zavedený týmto rámcovým rozhodnutím je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania, označovaná Európskou radou ako ‚základný kameň‘ spolupráce v oblasti súdnictva;

...

(12) toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v článku 6 [ZEÚ] a vyjadrené v [Charte], najmä jej Kapitoly VI;...

4 Článok 1 tohto rámcového rozhodnutia, nazvaný „Definícia európskeho zatykača a povinnosť vykonať ho“, stanovuje:

„1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia [s cieľom, aby iný členský štát zatkol a odovzdal vyžiadajú osobu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody – *neoficiálny preklad*].

2. Členské štáty vykonávajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

3. Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 [ZEÚ].“

5 Články 3, 4 a 4a uvedeného rámcového rozhodnutia vymenúvajú dôvody na povinné nevykonanie európskeho zatykača (článok 3) a dôvody na nepovinné nevykonanie európskeho zatykača (články 4 a 4a). Článok 5 toho istého rámcového rozhodnutia stanovuje záruky, ktoré musí poskytnúť členský štát vydávajúci zatykač v zvláštnych prípadoch. Článok 8 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa týka obsahu a formy európskeho zatykača.

6 Článok 11 tohto rámcového rozhodnutia, nazvaný „Práva vyžiadaných osôb“, znie:

„1. Ak je vyžiadaná osoba zatknutá, vykonávajúci kompetentný súdny orgán v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi informuje túto osobu o európskom zatykači a jeho obsahu, ako aj o možnom súhlase na odovzdanie vydávajúcemu súdnemu orgánu [o možnosti udeliť súhlas s jej odovzdaním súdnemu orgánu vydávajúcemu zatykač – *neoficiálny preklad*].

2. Vyžiadaná osoba, ktorá je zatknutá s cieľom výkonu európskeho zatykača, má právo na pomoc právneho zástupcu a tlmočníka v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu.“

7 Článok 13 uvedeného rámcového rozhodnutia, nazvaný „Súhlas na odovzdanie“, stanovuje:

„1. Ak zatknutá osoba oznámi, že súhlasí s odovzdaním, a ak je prípustné, vyjadrí vzdaním sa nároku na ‚osobitné konanie‘ uvedené v článku 27 ods. 2, sa dá pred vykonávacím súdnym orgánom, v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu. [Ak zatknutá osoba oznámi, že súhlasí so svojím odovzdaním, musí byť tento súhlas a prípadne aj výslovné zrieknutie sa nároku na ‚zásadu špeciality‘ uvedenú v článku 27 ods. 2 vyjadrený pred vykonávacím súdnym orgánom v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu – *neoficiálny preklad*].

2. Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie, aby súhlas, a ak je prípustné, jeho vzdanie sa ako sa uvádza v odseku 1 [prípadne zrieknutie sa nároku podľa odseku 1 – *neoficiálny preklad*] sa získali spôsobom, ktorý preukazuje, že dotknutá osoba sa vyjadrila dobrovoľne a pri plnom uvedomení si následkov. Za týmto účelom má vyžiadaná osoba právo na právneho zástupcu.

3. Súhlas a prípadne zrieknutie sa uvedené v odseku 1 [prípadne zrieknutie sa nároku podľa odseku 1 – *neoficiálny preklad*] sa úradne zaznamená v súlade s postupom stanoveným vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu.

...“

8 Článok 14 tohto rámcového rozhodnutia, nazvaný „Vypočutie vyžadanej osoby“, stanovuje:

„Ak zatknutá osoba nesúhlasí so svojim odovzdaním podľa článku 13, má nárok, aby bola vypočutá vykonávajúcim súdnym orgánom v súlade s právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu.“

9 Článok 15 rámcového rozhodnutia znie takto:

„1. Vykonávajúci súdny orgán rozhodne v lehotách a za podmienok definovaných v tomto rámcovom rozhodnutí o tom, či osobu odovzdá.

2. Ak vykonávajúci súdny orgán považuje informácie oznámené vydávajúcim členským štátom [členským štátom vydávajúcim zatykač – *neoficiálny preklad*] za nedostatočné na rozhodnutie o vydaní [odovzdaní – *neoficiálny preklad*], požiadá o urýchlené doplnenie ďalších potrebných informácií, najmä s ohľadom na články 3 až 5 a článok 8, a môže stanoviť lehotu na ich prijatie, berúc do úvahy potrebu dodržania lehôt stanovených v článku 17.

3. Vydávajúci súdny orgán [súdny orgán vydávajúci zatykač – *neoficiálny preklad*] môže kedykoľvek zaslať vykonávajúcemu súdnemu orgánu ďalšie užitočné informácie.“

10 Článok 19 tohto rámcového rozhodnutia, nazvaný „Vypočutie osoby pred rozhodnutím“, vo svojom odseku 2 stanovuje:

„Vyžiadaná osoba sa vypočuje v súlade s právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu a za podmienok určených na základe vzájomnej dohody medzi vydávajúcim [medzi súdnym orgánom vydávajúcim zatykač – *neoficiálny preklad*] a vykonávajúcim súdnym orgánom.“

11 V článku 27 uvedeného rámcového rozhodnutia, nazvaného „Možnosť trestného stíhania za iné trestné činy“, sa uvádza:

„1. Každý členský štát môže oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že vo svojich vzťahoch s inými členskými štátmi, ktoré urobia rovnaké oznámenie, bol daný [sa predpokladá, že bol daný – *neoficiálny preklad*] súhlas k trestnému stíhaniu, odsúdeniu alebo zadržaniu s cieľom vykonania trestu alebo ochranného opatrenia [trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody – *neoficiálny preklad*] pre trestný čin, ktorý bol spáchaný pred odovzdaním príslušnej osoby, s výnimkou trestného činu [iné, ako je trestný čin – *neoficiálny preklad*], pre ktorý bola táto osoba odovzdaná, ak v osobitnom prípade vykonávajúci súdny orgán neuvedie inak vo svojom rozhodnutí o odovzdaní.

2. S výnimkou prípadov uvedených v odsekoch 1 a 3 odovzdaná osoba sa nemôže trestne stíhať, odsúdiť alebo inak pozbaviť slobody pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním ako pre ten, pre ktorý bola odovzdaná.

3. Odsek 2 sa neuplatní v nasledujúcich prípadoch:

...

f) ak sa osoba po odovzdaní výslovne zriekla nároku na ‚specialty rule‘ [zásadu špeciality – *neoficiálny preklad*] so zreteľom na určené [určité – *neoficiálny preklad*] trestné činy, ktoré predchádzali jej odovzdaniu. Zrieknutie sa urobí pred príslušnými súdnymi orgánmi vydávajúceho členského štátu [členského štátu vydávajúceho zatykač – *neoficiálny preklad*] a zaznamená sa v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi tohto štátu. Zrieknutie sa formuluje tak, aby bolo jasné, že osoba sa súhlasu vzdala dobrovoľne a pri plnom vedomí si následkov. Za týmto účelom osoba má právo na právneho zástupcu;

g) ak vykonávajúci súdny orgán, ktorý osobu odovzdal, dá svoj súhlas v súlade s odsekom 4.

4. Žiadosť o súhlas sa predloží vykonávajúcemu súdnemu orgánu doplnená o informáciu uvedenú v článku 8 ods. 1 a prekladom uvedeným [a preklad uvedený – *neoficiálny preklad*] v článku 8 ods. 2 Súhlas sa dá, ak trestný čin, pre ktorý je požadovaný, podlieha odovzdaniu v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia. Súhlas sa odmieta z dôvodov uvedených v článku 3 a inak môže sa odmietnuť iba z dôvodov uvedených v článku 4. Rozhodnutie sa prijme najneskôr do 30 dní po prijatí žiadosti.

...“

12 Článok 28 toho istého rámcového rozhodnutia, nazvaný „Odovzdanie alebo následné vydanie [Následné odovzdanie alebo vydanie – *neoficiálny preklad*]“, stanovuje:

„1. Každý členský štát môže oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že vo svojich vzťahoch s inými členskými štátmi, ktoré urobia rovnaké oznámenia, bol daný súhlas na odovzdanie osoby do iného členského štátu, než je vykonávajúci členský štát, v súlade s európskym zatykačom vydaným pre trestný čin, ktorý bol spáchaný pred jeho odovzdaním, ak v konkrétnom prípade vykonávajúci súdny orgán nevedie inak vo svojom rozhodnutí o odovzdaní.

2. V každom prípade osoba, ktorá bola odovzdaná vydávajúcemu členskému štátu [členskému štátu vydávajúcemu zatykač – *neoficiálny preklad*] na základe európskeho zatykača, sa môže bez súhlasu vykonávajúceho členského štátu odovzdať do iného členského štátu, než je vykonávajúci členský štát, na základe európskeho zatykača vydaného pre akýkoľvek trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním v nasledujúcich prípadoch:

...

b) ak vyžiadaná osoba súhlasí s odovzdaním do iného členského štátu, než je vykonávajúci členský štát, na základe európskeho zatykača. Súhlas sa urobí pred príslušnými súdnymi orgánmi vydávajúceho členského štátu [členského štátu vydávajúcemu zatykač – *neoficiálny preklad*] a zaznamená sa v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi tohto štátu. Súhlas sa sformuluje tak, aby bolo jasné, že príslušná osoba ho dala dobrovoľne a pri plnom vedomí si následkov. Za týmto účelom vyžiadaná osoba má právo na právneho zástupcu;

c) ak vyžiadaná osoba nepodlieha ‚specialty rule‘ (osobitnému konaniu) [zásade špeciality – *neoficiálny preklad*] v súlade s článkom 27 ods. 3 písm. a), e), f) a g).

3. Vykonávajúci súdny orgán súhlasí s odovzdaním inému členskému štátu podľa nasledujúcich pravidiel:

a) žiadosť o súhlas sa predloží v súlade s článkom 9, spolu s informáciami uvedenými v článku 8 ods. 1 a s prekladom uvedeným v článku 8 ods. 2;

b) súhlas sa dá, ak trestný čin, pre ktorý sa požaduje, podlieha odovzdaniu v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia;

c) rozhodnutie sa prijme najneskôr do 30 dní po prijatí žiadosti;

d) súhlas sa môže odmietnuť z dôvodov uvedených v článku 3 a inak sa môže odmietnuť iba z dôvodov uvedených v článku 4.

...“

Holandské právo

- 13 Rámcové rozhodnutie 2002/584 bolo do holandského práva prebraté na základe Wet tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Overleveringswet) [zákon, ktorým sa vykonáva rámcové rozhodnutie Rady Európskej únie o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (zákon o odovzdávaní osôb)] z 29. apríla 2004 (Stb. 2004, č. 195), ktorý bol naposledy zmenený zákonom zo 17. marca 2021 (Stb. 2021, č. 155).

Spory vo veci samej, prejudiciálne otázky a konanie na Súdnom dvore

Vec C-428/21 PPU

- 14 Dňa 25. mája 2020 vnútroštátny súd – rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame, Holandsko) – povolil odovzdanie HM, štátneho príslušníka tretej krajiny, do Maďarska na účely trestného stíhania v tomto členskom štáte za skutky kvalifikované ako „legalizácia príjmov z trestnej činnosti“. HM bol do Maďarska skutočne odovzdaný 25. júna 2020 a odvtedy je tam vo väzbe.
- 15 Dňa 13. apríla 2021 zaslal maďarský súdny orgán vnútroštátnemu súdu na základe článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia žiadosť o udelenie súhlasu s tým, aby bol HM stíhaný v Maďarsku za iné trestné činy ako tie, pre ktoré bol odovzdaný, a to najmä za iné skutky, ktoré predstavujú legalizáciu príjmov z trestnej činnosti, ktorých sa dotknutá osoba údajne dopustila pred uvedeným odovzdaním.

- 16 Podľa vnútroštátneho súdu, ktorý je v tejto veci vykonávajúcim súdnym orgánom, žiadosť o súhlas obsahuje informácie stanovené v článku 8 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, ako aj zápisnicu z vypočutia HM, ktoré vykonal maďarský súdny orgán. HM pri tomto vypočutí za prítomnosti advokáta vyhlásil, že sa nechce zrieknuť nároku na zásadu špeciality podľa článku 27 ods. 3 písm. f) tohto rámcového rozhodnutia.
- 17 Vnútroštátny súd uvádza, že rámcové rozhodnutie 2002/584 neobsahuje nijaké pravidlo týkajúce sa toho, ako má postupovať vykonávajúcim súdnym orgánom, ktorému bola predložená žiadosť o súhlas podľa článku 27 tohto rámcového rozhodnutia, a zároveň poznamenáva, že právo byť vypočutý je súčasťou práva na obhajobu, ktoré je neoddeliteľne späté s právom na účinnú súdnu ochranu.
- 18 Avšak vzhľadom na to, že HM sa v súčasnej dobe nachádza vo väzbe v Maďarsku, nebol predvolaný, aby sa vyjadril k žiadosti o súhlas zaslanej vnútroštátnemu súdu a počas preskúmania tejto žiadosti vnútroštátnym súdom nebol prítomný ani zastúpený, a to ani advokátom, ktorý ho zastupoval v rámci predchádzajúceho konania týkajúceho sa výkonu európskeho zatykača, ani iným advokátom.
- 19 Vnútroštátny súd si teda kladie otázku, v ktorom členskom štáte a akým spôsobom má mať odovzdaná osoba možnosť využiť svoje právo byť vypočutá, pokiaľ súdny orgán členského štátu vydávajúceho zatykač predloží vykonávajúcemu súdnemu orgánu žiadosť o súhlas podľa článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 20 V tejto súvislosti rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame, Holandsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Majú sa článok 27 ods. 3 písm. g) a článok 27 ods. 4 [rámcového rozhodnutia 2002/584], s prihliadnutím na právo na účinnú súdnu ochranu, vykladať v tom zmysle, že:
- odovzdaná osoba má mať možnosť využiť svoje právo byť vypočutá, pokiaľ ide o žiadosť o súhlas s rozšírením trestných činov, v členskom štáte vydávajúcom zatykač, pokiaľ ju súdny orgán tohto členského štátu vypočúva v súvislosti s prípadným zrieknutím sa nároku na zásadu špeciality v súlade s článkom 27 ods. 3 písm. f) rámcového rozhodnutia 2002/584, alebo
 - táto osoba má mať možnosť využiť svoje právo byť vypočutá v členskom štáte, ktorý ju predtým odovzdal, pred vykonávajúcim súdnym orgánom v rámci konania o udelení súhlasu s rozšírením trestných činov?
2. Ak má mať odovzdaná osoba možnosť využiť svoje právo byť vypočutá, pokiaľ ide o žiadosť o súhlas s rozšírením trestných činov podľa článku 27 ods. 4 [rámcového rozhodnutia 2002/584], v členskom štáte, ktorý ju predtým odovzdal, akým spôsobom jej to má tento členský štát umožniť?“

Vec C-429/21 PPU

- 21 Dňa 26. januára 2021 vnútroštátny súd povolil odovzdanie TZ, holandského štátneho príslušníka, do Belgického kráľovstva na účely trestného stíhania v Belgicku za skutky kvalifikované ako „organizovaná alebo ozbrojená lúpež“. TZ bol do tohto členského štátu skutočne odovzdaný a odvtedy je tam vo väzbe.

- 22 Dňa 3. mája 2021 zaslal belgický súdny orgán vnútroštátnemu súdu žiadosť o súhlas s následným odovzdaním TZ do Spolkovej republiky Nemecko podľa článku 28 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 na účely trestného stíhania za iné trestné činy, konkrétne organizované alebo ozbrojené lúpeže, ktoré boli údajne spáchané v roku 2020. Žiadosť o súhlas obsahuje informácie uvedené v článku 8 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia, ako aj preklad uvedený v odseku 2 toho istého článku.
- 23 Vnútroštátny súd ako vykonávací súdny orgán v prejednávanej veci uvádza, že TZ sa v súčasnej dobe nachádza vo väzbe v Belgicku. Nebol predvolaný a ani nebol prítomný či zastúpený počas preskúmania žiadosti belgického súdneho orgánu vnútroštátnym súdom.
- 24 Vnútroštátny súd si teda v podstate kladie rovnakú otázku, ako je otázka uvedená v bode 19 tohto rozsudku, pokiaľ ide o právo odovzdanej osoby byť vypočutá v súvislosti so žiadosťou o súhlas založenou na článku 28 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 25 V tejto súvislosti rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame, Holandsko) rozhodol prerušiť konanie a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Má sa článok 28 ods. 3 [rámcového rozhodnutia 2002/584], s prihliadnutím na právo na účinnú súdnu ochranu, vykladať v tom zmysle, že:
- osoba odovzdaná do členského štátu, ktorý na ňu vydal európsky zatykač, má mať možnosť využiť svoje právo byť vypočutá, pokiaľ ide o žiadosť o súhlas s následným odovzdaním na základe článku 28 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584, a to v členskom štáte vydávajúcom zatykač pred súdnym orgánom tohto členského štátu v rámci konania o výkone európskeho zatykača, ktorý následne vydal tretí štát za skutky spáchané pred odovzdaním, alebo
 - táto osoba má mať možnosť využiť svoje právo byť vypočutá pred vykonávajúcim súdnym orgánom v rámci konania o udelení súhlasu s následným odovzdaním v členskom štáte, ktorý ju predtým odovzdal?
2. Ak má mať odovzdaná osoba možnosť využiť svoje právo byť vypočutá, pokiaľ ide o žiadosť o súhlas s následným odovzdaním podľa článku 28 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584, v členskom štáte, ktorý ju predtým odovzdal, akým spôsobom jej to má tento členský štát umožniť?“
- 26 Rozhodnutím predsedu Súdného dvora z 30. júla 2021 boli veci C-428/21 PPU a C-429/21 PPU spojené.

O naliehavom prejudiciálnom konaní

- 27 Vnútroštátny súd navrhol, aby sa tieto návrhy na začatie prejudiciálneho konania prejednali v rámci naliehavého konania upraveného v článku 23a Štatútu Súdného dvora Európskej únie a v článku 107 Rokovacieho poriadku Súdného dvora.
- 28 Na podporu svojho návrhu vnútroštátny súd tvrdí, že prejudiciálne otázky sa týkajú oblasti upravenej v hlave V tretej časti Zmluvy o FEÚ a že HM a TZ sú v súčasnej dobe zbavení osobnej slobody.

- 29 Pokiaľ ide na jednej strane o situáciu HM, tento súd poznamenáva, že odpoveď Súdneho dvora na prejudiciálne otázky bude mať priamy a rozhodujúci vplyv na trvanie väzby dotknutej osoby v Maďarsku, keďže okrem iného v prípade, že žiadosť o súhlas s rozšírením trestných činov podľa článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 bude zamietnutá, príslušný orgán členského štátu vydávajúceho zatykač nebude oprávnený vziať túto osobu do vyšetrovacej väzby za trestné činy uvedené v tejto žiadosti.
- 30 Pokiaľ ide na druhej strane o situáciu TZ, vnútroštátny súd zdôrazňuje, že skutočnosť, že táto osoba je zbavená slobody dovtedy, kým tento súd nerozhodne o žiadosti o súhlas s následným odovzdaním nemeckému súdному orgánu na účely výkonu európskeho zatykača, ktorý vydal tento orgán.
- 31 V tejto súvislosti treba po prvé poznamenať, že tieto návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu rámcového rozhodnutia 2002/584, ktoré patrí do oblastí upravených v hlave V tretej časti Zmluvy o FEÚ týkajúcej sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Tieto návrhy teda možno prejednať v rámci naliehavého prejudiciálneho konania upraveného v článku 23a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a v článku 107 rokovacieho poriadku.
- 32 Pokiaľ ide po druhé o kritérium naliehavosti, podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora treba zohľadniť okolnosť, že dotknutá osoba vo veci samej je v súčasnosti pozbavená slobody a že jej ponechanie vo väzbe závisí od rozhodnutia sporu vo veci samej (pozri najmä rozsudok z 28. novembra 2019, Spetsializirana prokuratura, C-653/19 PPU, EU:C:2019:1024, bod 22 a citovanú judikatúru).
- 33 V prejednávanych prípadoch treba na jednej strane uviesť, že HM a TZ sú v súčasnej dobe pozbavení slobody. Ako totiž vyplýva z bodov 18 a 23 tohto rozsudku, HM je vo väzbe v Maďarsku a TZ je vo väzbe v Belgicku, pričom do väzby boli vzatí po tom, čo boli do týchto členských štátov odovzdaní na základe európskych zatykačov vydaných týmito naposledy uvedenými členskými štátmi. Na druhej strane vzhľadom na to, že otázky položené vnútroštátnym súdom sa týkajú toho, či je potrebné vypočuť dotknutú osobu v súvislosti s existenciou okolností, ktoré by mohli odôvodniť rozhodnutie súdneho orgánu vykonávacieho členského štátu neudeliť súhlas s rozšírením trestných činov, pre ktoré pôvodne došlo k odovzdaniu, alebo s následným odovzdaním tejto osoby do iného členského štátu, rozhodnutie Súdneho dvora by mohlo mať okamžitý vplyv na osud vyšetrovacej väzby HM a TZ.
- 34 Za týchto podmienok prvá komora Súdneho dvora 29. júla 2021 na návrh sudcu spravodajcu a po vypočutí generálneho advokáta rozhodla, že vyhovie návrhu vnútroštátneho súdu, aby sa tieto návrhy na začatie prejudiciálneho konania prejednali v rámci naliehavého prejudiciálneho konania.

O prejudiciálnych otázkach

- 35 Svojimi dvoma otázkami, ktoré boli položené v oboch spojených veciach a ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú článok 27 ods. 3 písm. g) a článok 27 ods. 4, ako aj článok 28 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584, s prihliadnutím na právo na účinnú súdnu ochranu zaručené v článku 47 Charty, vykladať v tom zmysle, že osoba odovzdaná súdному orgánu vydávajúcemu zatykač v rámci výkonu európskeho zatykača má právo byť vypočutá vykonávajúcim súdnym orgánom, pokiaľ súdny orgán vydávajúci zatykač predloží

vykonávajúcemu súdному orgánu žiadosť o súhlas podľa týchto ustanovení uvedeného rámcového rozhodnutia, a v prípade kladnej odpovede, akým spôsobom sa právo dotknutej osoby byť vypočutá uskutočňuje.

- 36 Na zodpovedanie tejto otázky treba na úvod pripomenúť právne základy systému zavedeného rámcovým rozhodnutím 2002/584, ako vyplývajú z tohto rámcového rozhodnutia a z judikatúry Súdného dvora.
- 37 Najskôr je dôležité zdôrazniť, že tak zásada vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi, ako aj zásada vzájomného uznávania, ktorá sa samotná opiera o vzájomnú dôveru medzi členskými štátmi, majú v práve Únie zásadný význam vzhľadom na to, že umožňujú vytvorenie a zachovanie priestoru bez vnútorných hraníc. Konkrétne zásada vzájomnej dôvery najmä v súvislosti s priestorom slobody, bezpečnosti a spravodlivosti ukladá každému z týchto štátov, aby vychádzal z toho, že okrem výnimočných okolností všetky ostatné členské štáty dodržia právo Únie, a najmä základné práva uznané týmto právom [rozsudok zo 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Nezávislosť súdneho orgánu vydávajúceho zatykač), C-354/20 PPU a C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, bod 35, ako aj citovaná judikatúra].
- 38 V tejto súvislosti rámcové rozhodnutie 2002/584 zavedením zjednodušeného a efektívnejšieho systému vydávania osôb odsúdených za porušenie alebo podozrivých z porušenia trestného zákona usiluje o zjednodušenie a zrýchlenie súdnej spolupráce s cieľom prispieť k dosiahnutiu cieľa vytýčeného pre Úniu, a to stať sa priestorom slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, založeným na vysokom stupni dôvery, ktorá má existovať medzi členskými štátmi [rozsudok z 29. apríla 2021, X (Európsky zatykač – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, bod 37 a citovaná judikatúra].
- 39 Ako totiž vyplýva z článku 1 ods. 1 a 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 v spojení s jeho odôvodnením 5, cieľom tohto rámcového rozhodnutia je nahradiť systém viacstranného vydávania osôb vychádzajúci z Európskeho dohovoru o vydávaní osôb podpísaného 13. decembra 1957 v Paríži, systémom vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb na účely výkonu rozsudkov alebo trestných stíhaní medzi súdnymi orgánmi, ktorý je založený na zásade vzájomného uznávania [pozri najmä rozsudok z 11. marca 2020, SF (Európsky zatykač – Záruka vrátenia do vykonávajúceho štátu), C-314/18, EU:C:2020:191, bod 37 a citovanú judikatúru].
- 40 Táto zásada, ktorá podľa odôvodnenia 6 rámcového rozhodnutia 2002/584, predstavuje „základný kameň“ justičnej spolupráce v trestných veciach, je vyjadrená v článku 1 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia, ktorý zakotvuje pravidlo, podľa ktorého sú členské štáty povinné vykonať každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami uvedeného rámcového rozhodnutia [rozsudok z 29. apríla 2021, X (Európsky zatykač – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, bod 38 a citovaná judikatúra].
- 41 Z toho vyplýva, že vykonávacie súdne orgány v zásade môžu odmietnuť vykonať takýto zatykač len z dôvodov nevykonania, ktoré sú vyčerpávajúcim spôsobom upravené v rámcovom rozhodnutí 2002/584. V dôsledku toho platí, že zatiaľ čo výkon európskeho zatykača predstavuje zásadu, odmietnutie vykonania je poňaté ako výnimka, ktorá sa musí vykladať reštriktívne [rozsudok z 29. apríla 2021, X (Európsky zatykač – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, bod 39 a citovaná judikatúra].

- 42 Pokiaľ ide ďalej konkrétne o články 27 a 28 rámcového rozhodnutia 2002/584, ktorých sa týkajú návrhy na začatie prejudiciálneho konania, Súdny dvor už rozhodol, že hoci tieto ustanovenia priznávajú členským štátom určité presné právomoci pri vykonávaní európskeho zatykača, nemôžu byť vzhľadom na to, že stanovujú výnimky zo zásady vzájomného uznávania uvedenej v článku 1 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia, vykladané spôsobom, ktorý by viedol k znemožneniu cieľa sledovaného uvedeným rámcovým rozhodnutím, ktorý spočíva v uľahčení a urýchlení odovzdaní medzi súdnymi orgánmi členských štátov vzhľadom na vzájomnú dôveru, ktorá medzi nimi musí existovať [rozsudok z 24. septembra 2020, Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (Zásada špeciality), C-195/20 PPU, EU:C:2020:749, bod 35 a citovaná judikatúra].
- 43 Napokon Súdny dvor zdôraznil, že rámcové rozhodnutie 2002/584, s prihliadnutím na ustanovenia Charty, nemožno vykladať spôsobom, ktorý by spochybňoval účinnosť systému súdnej spolupráce medzi členskými štátmi, ku ktorého základným prvkom patrí európsky zatykač, ako ho stanovuje normotvorca Únie [pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. apríla 2021, X (Európsky zatykač – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, bod 58 a citovanú judikatúru].
- 44 Súdny dvor teda rozhodol, že predovšetkým v záujme toho, aby sa zabezpečilo, že fungovanie európskeho zatykača nebude ochromené, musí sa dialóg medzi vykonávajúcimi súdnymi orgánmi a súdnymi orgánmi vydávajúcimi zatykač riadiť povinnosťou lojálnej spolupráce, ktorá je zakotvená v článku 4 ods. 3 prvom pododseku ZEÚ. Na základe zásady lojálnej spolupráce sa teda Únia a členské štáty vzájomne rešpektujú a vzájomne si pomáhajú pri vykonávaní úloh, ktoré vyplývajú zo Zmlúv [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júla 2018, Generalstaatsanwaltschaft (Podmienky väzby v Maďarsku), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, body 104 a 109, ako aj citovanú judikatúru].
- 45 Práve vzhľadom na tieto skutočnosti je potrebné po prvé určiť, či osoba odovzdaná súdnemu orgánu vydávajúcemu zatykač v rámci výkonu európskeho zatykača má – ako sa domnieva vnútroštátny súd – právo byť vypočutá, pokiaľ tento orgán predloží na základe článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 alebo článku 28 ods. 3 tohto rámcového rozhodnutia vykonávajúcemu súdnemu orgánu žiadosť o súhlas, a to buď na účely trestného stíhania za iné trestné činy ako tie, pre ktoré bola táto osoba odovzdaná, alebo na účely jej následného odovzdania do iného členského štátu.
- 46 V tejto súvislosti treba uviesť, že rámcové rozhodnutie 2002/584 vo svojom článku 14 stanovuje, že každá zatknutá osoba, ktorá nesúhlasí so svojim odovzdaním, má právo byť vypočutá, a článok 19 tohto rámcového rozhodnutia stanovuje osobitné pravidlá takéhoto vypočutia. Naproti tomu uvedené rámcové rozhodnutie neobsahuje nijaké osobitné ustanovenie týkajúce sa práva odovzdanej osoby byť vypočutá v súvislosti s ktoroukoľvek zo žiadostí o súhlas uvedených v predchádzajúcom bode.
- 47 Z článku 1 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 v spojení s jeho odôvodnením 12 pritom vyplýva, že toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v článku 6 ZEÚ a vyjadrené v Charte, najmä v jej kapitole VI. Článok 47 Charty, ktorý je súčasťou tejto kapitoly, zakotvuje právo na účinnú súdnu ochranu.
- 48 Keďže právo byť vypočutý je súčasťou práva na obhajobu, ktoré je neoddeliteľne späté s právom na účinnú súdnu ochranu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júla 2021, Komisia/Poľsko (Disciplinárny režim sudcov), C-791/19, EU:C:2021:596, body 203 a 205, ako aj citovanú

- judikatúru], zo skutočnosti, že rámcové rozhodnutie 2002/584 výslovne neuznáva právo dotknutej osoby byť vypočutá v súvislosti so žiadosťou o súhlas podľa článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 tohto rámcového rozhodnutia alebo jeho článku 28 ods. 3, nemožno v nijakom prípade vyvodiť, že by táto osoba bola za takýchto okolností zbavená tohto základného práva.
- 49 Ako už totiž pripomenul Súdny dvor, rozhodnutie o udelení súhlasu podľa článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa totiž odlišuje od rozhodnutia o vykonaní európskeho zatykača a má pre dotknutú osobu účinky odlišné od účinkov tohto posledného uvedeného rozhodnutia [rozsudok z 24. novembra 2020, Openbaar Ministerie (Falšovanie listín), C-510/19, EU:C:2020:953, bod 60]. To isté musí platiť aj pre účinky súhlasu uvedeného v článku 28 ods. 3 tohto rámcového rozhodnutia, ktorý sa týka následného odovzdania dotknutej osoby do iného členského štátu.
- 50 V tejto súvislosti treba na jednej strane poznamenať, že v súlade s týmito ustanoveniami sa súhlas vykonávajúceho súdneho orgánu udeľuje, ak samotný trestný čin, ktorého sa týka, vedie k povinnosti odovzdania podľa uvedeného rámcového rozhodnutia. Okrem toho súhlas sa odmieta z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody na povinné alebo nepovinné nevykonanie, ktoré sú stanovené pre európsky zatykač v článkoch 3 a 4 toho istého rámcového rozhodnutia [pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. novembra 2020, Openbaar Ministerie (Falšovanie listín), C-510/19, EU:C:2020:953, bod 61].
- 51 Na druhej strane hoci v prípade, keď je vykonávajúcim súdnym orgánom požiadavý o udelenie súhlasu podľa článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 alebo článku 28 ods. 3 tohto rámcového rozhodnutia, dotknutá osoba už bola odovzdaná súdnemu orgánu vydávajúcemu zatykač v rámci výkonu európskeho zatykača, nič to nemení na tom, že rozhodnutie o súhlase môže rovnako ako rozhodnutie o výkone európskeho zatykača zasahovať do slobody tejto osoby [pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. novembra 2020, Openbaar Ministerie (Falšovanie listín), C-510/19, EU:C:2020:953, bod 62]. Jedným z dôsledkov rozhodnutia o súhlase totiž predovšetkým bude, že uvedená osoba môže byť trestne stíhaná, odsúdená alebo zbavená slobody za spáchanie iného trestného činu, než pre ktorý bol vydaný európsky zatykač, v rámci výkonu ktorého mohla uplatniť svoje základné práva, vrátane práva byť vypočutá.
- 52 Keďže teda opatrenie, ktoré sa plánuje voči nej, by ju nepriaznivo ovplyvnilo, treba sa domnievať, že dotknutá osoba musí mať právo byť vypočutá, pokiaľ súdne orgány členského štátu vydávajúceho zatykač podajú žiadosť o súhlas podľa článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 alebo článku 28 ods. 3 tohto rámcového rozhodnutia.
- 53 Po druhé je preto potrebné určiť, u ktorého orgánu môže dotknutá osoba v prípade, keď sa takáto žiadosť o súhlas podáva, uplatniť svoje právo byť vypočutá.
- 54 Aj keď v súlade s článkom 27 ods. 3 písm. f) a článkom 28 ods. 2 písm. b) rámcového rozhodnutia 2002/584 je súdny orgán vydávajúcim zatykač povinný vypočuť dotknutú osobu s cieľom zistiť, či sa táto osoba prípadne zriekla nároku na zásadu špeciality stanovenú v článku 27 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia alebo či uvedená osoba súhlasí s následným odovzdaním do iného členského štátu podľa článku 28 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia, je však na vykonávajúcom súdnom orgáne, aby udelil súhlas s takýmto rozšírením trestného stíhania na iné trestné činy alebo s takýmto následným odovzdaním podľa článku 27 ods. 4 a článku 28 ods. 3 písm. d) uvedeného rámcového rozhodnutia.

- 55 Tento posledný uvedený orgán tak musí posúdiť, a to najmä vzhľadom na dôvody na povinné alebo nepovinné nevykonanie európskeho zatykača stanovené v článkoch 3 a 4 rámcového rozhodnutia 2002/584, či je možné povoliť prípadné rozšírenie trestného stíhania na ďalšie trestné činy alebo následné odovzdanie do iného členského štátu.
- 56 Z toho vyplýva, že pokiaľ súdne orgány členského štátu vydávajúceho zatykač podajú žiadosť o súhlas podľa článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 alebo článku 28 ods. 3 tohto rámcového rozhodnutia, odovzdaná osoba musí byť vypočutá vykonávajúcim súdnym orgánom.
- 57 A napokon po tretie je teda potrebné určiť podmienky výkonu tohto práva, ako vyplývajú z práva Únie.
- 58 V tejto súvislosti, ako bolo zdôraznené na pojednávaní na Súdnom dvore, treba zabezpečiť, aby tieto podmienky mohli zaručiť dosiahnutie cieľa sledovaného rámcovým rozhodnutím 2002/584, ktorým je najmä uľahčenie a urýchlenie odovzdávania osôb medzi súdnymi orgánmi členských štátov, ako vyplýva z bodu 42 tohto rozsudku, a zároveň dodržiavanie základných práv odovzdávanej osoby.
- 59 Rámcové rozhodnutie 2002/584 pritom neobsahuje nijaké ustanovenie, ktoré by sa takýchto podmienok konkrétne týkalo.
- 60 Pri vykonávaní rámcového rozhodnutia 2002/584 si tak členské štáty v súlade so svojou procesnou autonómiou zachovávajú možnosť prijať v tejto súvislosti pravidlá, ktoré sa môžu v jednotlivých členských štátoch líšiť. Členské štáty však musia dbať na to, aby tieto pravidlá nebránili požiadavkám vyplývajúcim z tohto rámcového rozhodnutia, najmä pokiaľ ide o súdnu ochranu zaručenú článkom 47 Charty, na ktorom je založená (pozri analogicky rozsudok z 10. marca 2021, Pl, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, bod 58).
- 61 Navyše ako v podstate zdôraznil generálny advokát v bode 53 svojich návrhov, v prípade neexistencie osobitných pravidiel podľa práva Únie možno podmienky výkonu práva dotknutej osoby byť vypočutá v súvislosti so žiadosťou o súhlas podanou súdnymi orgánmi členského štátu vystavujúceho zatykač upraviť vzájomnou dohodou medzi súdnym orgánom vydávajúcim zatykač a vykonávajúcim súdnym orgánom pri dodržaní zásady procesnej autonómie.
- 62 Ako pritom vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, právo byť vypočutý, ktoré je neoddeliteľne súčasťou práva na účinnú súdnu ochranu, zaručuje každému možnosť účelne a efektívne oznámiť svoj názor v priebehu predmetného konania [pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júla 2021, Komisia/Poľsko (Disciplinárny režim sudcov), C-791/19, EU:C:2021:596, bod 205 a citovanú judikatúru].
- 63 Ak žiadosť o súhlas podávajú súdne orgány členského štátu vydávajúceho zatykač podľa článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 alebo článku 28 ods. 3 tohto rámcového rozhodnutia, platí, že hoci možnosť účelne a efektívne oznámiť svoj názor, ktorá je zakotvená v článku 47 druhom odseku Charty, nevedie k tomu, že by dotknutá osoba mala právo osobne sa dostaviť k vykonávajúcemu súdnemu orgánu, ktorý má v úmysle vyhovieť žiadosti členského štátu vydávajúceho zatykač, vyžaduje však, aby dotknutá osoba mala faktickú možnosť predložiť vykonávajúcemu súdnemu orgánu v súvislosti so žiadosťou o súhlas všetky svoje prípadné pripomienky a námietky.

- 64 Pri výklade článku 47 druhého odseku Charty je totiž potrebné podľa článku 52 ods. 3 Charty zohľadniť judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcu sa článku 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950.
- 65 Z tejto judikatúry pritom vyplýva, že článok 6 ods. 1 uvedeného dohovoru sa neuplatní na postupy vydávania, medzi ktoré okrem iného patrí konanie o výkone európskeho zatykača, keďže tie konania nevedú k spochybneniu občianskych práv a povinností žalobcu, ani sa netýkajú dôvodnosti trestného obvinenia (pozri v tomto zmysle ESLP, 7. októbra 2008, Monedero Angora v. Španielsko, CE:ECHR:2008:1007DEC004113805, § 2, a zo 4. septembra 2014, Trabelsi v. Belgicko, CE:ECHR:2014:0904JUD000014010, § 160, ako aj citovanú judikatúru).
- 66 V tomto rámci je tiež dôležité pripomenúť, že rozhodnutie vykonávacieho súdneho orgánu vyhovieť žiadosti podanej súdnym orgánom vydávajúcim zatykač podľa článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 alebo článku 28 ods. 3 tohto rámcového rozhodnutia sa musí prijať najneskôr do 30 dní od prijatia tejto žiadosti. Je teda potrebné zabezpečiť, aby dotknutá osoba bola účelne a efektívne vypočutá – ako vyplýva z bodu 62 tohto rozsudku –, avšak bez toho, aby bola spochybnená logika, z ktorej vychádza rámcové rozhodnutie 2002/584, alebo aj ciele tohto rámcového rozhodnutia, ktoré spočívajú v zrýchlení postupov odovzdávania (pozri analogicky rozsudok z 30. mája 2013, F, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, bod 73).
- 67 Za týchto podmienok a vzhľadom na túto požiadavku rýchlosti, ktorá je základom rámcového rozhodnutia 2002/584, sa právo byť vypočutý vykonávajúcim súdnym orgánom môže v praxi vykonávať v členskom štáte vydávajúcom zatykač, v ktorom sa odovzdávaná osoba nachádza, bez priamej účasti vykonávacieho súdneho orgánu.
- 68 Nič teda nebráni riešeniu, ktoré navrhuje vnútroštátny súd a ktoré spočíva v tom, že dotknutá osoba oznámi súdnemu orgánu vydávajúcemu zatykač svoje stanovisko k prípadnému rozšíreniu trestného stíhania na iné trestné činy ako tie, pre ktoré bola odovzdaná, alebo k jej následnému odovzdaniu do iného členského štátu, napríklad vtedy, keď ju tento orgán vypočúva v súvislosti s prípadným zrieknutím sa nároku na pravidlo špeciality v súlade s článkom 27 ods. 3 písm. f) rámcového rozhodnutia 2002/584 alebo v rámci konania o výkone európskeho zatykača, ktorý následne vydal iný členský štát v súvislosti so skutkami spáchanými pred jej odovzdaním do členského štátu vydávajúceho zatykač. Ak toto stanovisko súdny orgán vydávajúci zatykač zaznamená do zápisnice a následne ho oznámi vykonávajúcemu súdnemu orgánu, musí ho vykonávajúci súdny orgán v zásade považovať za stanovisko, ktoré súdne orgány vydávajúce zatykač získali v súlade s požiadavkami článku 47 druhého odseku Charty. Ako totiž vyplýva z bodu 37 toho rozsudku, podľa zásady vzájomnej dôvery musia členské štáty okrem výnimočných okolností vychádzať z toho, že ostatné členské štáty dodržiavajú právo Únie, a najmä základné práva uznané týmto právom.
- 69 Okrem toho treba pripomenúť, že ustanovenia článkov 27 a 28 rámcového rozhodnutia 2002/584 zodpovedajú ustanoveniam článkov 14 a 15 Európskeho dohovoru o vydávaní podpísaného v Paríži 13. decembra 1957 (rozsudok z 19. septembra 2018, RO, C-327/18 PPU, EU:C:2018:733, bod 57). Z článku 14 tohto dohovoru pritom vyplýva, že žiadosť o súhlas s trestným stíhaním za iné trestné činy sa musí podať spolu s „protokolom obsahujúcim výpoveď vydanú osobou k danému trestnému činu“.

- 70 Keďže vykonávajúcemu súdному orgánu prislúcha zabezpečiť dodržiavanie práva na obhajobu, musí tento orgán preskúmať žiadosť o súhlas podľa článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 alebo článku 28 ods. 3 tohto rozhodnutia na základe informácií obsiahnutých v tejto žiadosti a s náležitým zreteľom na stanovisko dotknutej osoby.
- 71 Ak sa vykonávajúcí súdny orgán domnieva, že nemá k dispozícii dostatok informácií, najmä pokiaľ ide o stanovisko dotknutej osoby, na to, aby mohol s úplnou znalosťou veci a pri plnom rešpektovaní práva tejto osoby na obhajobu rozhodnúť o predmetnej žiadosti o súhlas, bude musieť analogicky použiť ustanovenia článku 15 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia a požiadať súdny orgán vydávajúcí zatykač, aby mu urýchlene poskytol doplňujúce informácie o stanovisku dotknutej osoby.
- 72 Vykonávajúcí súdny orgán a súdny orgán vydávajúcí zatykač však musia zabezpečiť, aby takáto žiadosť o doplňujúce informácie a jej vybavenie nenarušili cieľ rámcového rozhodnutia, ktorým je uľahčiť a zrýchliť postupy odovzdávania, a konkrétne, aby vykonávajúcí súdny orgán mohol prijať rozhodnutie o žiadosti o súhlas v lehote 30 dní stanovenej v článku 27 ods. 4 a v článku 28 ods. 3 písm. c) tohto rámcového rozhodnutia.
- 73 Vzhľadom na všetky tieto úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 27 ods. 3 písm. g) a článok 27 ods. 4, ako aj článok 28 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584, s prihliadnutím na právo na účinnú súdnu ochranu zaručené v článku 47 Charty, sa majú vykladať v tom zmysle, že osoba odovzdaná súdnému orgánu vydávajúcemu zatykač v rámci výkonu európskeho zatykača má právo byť vypočutá vykonávajúcim súdnym orgánom, pokiaľ súdny orgán vydávajúcí zatykač predloží vykonávajúcemu súdnému orgánu žiadosť o súhlas podľa týchto ustanovení uvedeného rámcového rozhodnutia; toto vypočutie sa môže uskutočniť v členskom štáte vydávajúcom zatykač, pričom v takomto prípade sú súdne orgány členského štátu vydávajúceho zatykač povinné zabezpečiť, aby sa právo dotknutej osoby byť vypočutá vykonalo účelne a efektívne bez priamej účasti vykonávajúceho súdneho orgánu. Vykonávajúcí súdny orgán však musí zabezpečiť, aby mal dostatok informácií, najmä pokiaľ ide o stanovisko dotknutej osoby, na to, aby mohol s úplnou znalosťou veci a pri plnom rešpektovaní práva tejto osoby na obhajobu rozhodnúť o žiadosti o súhlas podanej podľa článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 alebo článku 28 ods. 3 tohto rozhodnutia, a prípadne vyzvať súdny orgán vydávajúcí zatykač, aby mu urýchlene poskytol doplňujúce informácie.

O trovách

- 74 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 27 ods. 3 písm. g) a článok 27 ods. 4, ako aj článok 28 ods. 3 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, s prihliadnutím na právo na účinnú súdnu ochranu zaručené v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa majú vykladať v tom zmysle, že

osoba odovzdaná súdnemu orgánu vydávajúcemu zatykač v rámci výkonu európskeho zatykača má právo byť vypočutá vykonávajúcim súdnym orgánom, pokiaľ súdny orgán vydávajúci zatykač predloží vykonávajúcemu súdnemu orgánu žiadosť o súhlas podľa týchto ustanovení uvedeného rámcového rozhodnutia; toto vypočutie sa môže uskutočniť v členskom štáte vydávajúcom zatykač, pričom v takomto prípade sú súdne orgány členského štátu vydávajúceho zatykač povinné zabezpečiť, aby sa právo dotknutej osoby byť vypočutá vykonalo účelne a efektívne bez priamej účasti vykonávajúceho súdneho orgánu. Vykonávajúci súdny orgán však musí zabezpečiť, aby mal dostatok informácií, najmä pokiaľ ide o stanovisko dotknutej osoby, na to, aby mohol s úplnou znalosťou veci a pri plnom rešpektovaní práva tejto osoby na obhajobu rozhodnúť o žiadosti o súhlas podanej podľa článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 alebo článku 28 ods. 3 tohto rozhodnutia, a prípadne vyzvať súdny orgán vydávajúci zatykač, aby mu urýchlene poskytol doplňujúce informácie.

Podpisy